

EJERCICIO 2

Analiza e interrelaciona los contenidos de este apartado con la siguiente afirmación de Judith Butler (en “Imitació i insubordinació de gènere”, pp. 122-123):

El transvestisme constitueix la manera mundana com els gèneres són apropiats, teatralitzats, portats i fets; implica que tot gènere [*gendering*] és una mena d'impostura [*impersonation*] i aproximació. Si això és cert, doncs, el transvestisme no imita cap gènere primari o original; més aviat, *el gènere és una mena d'imitació sense original*; de fet, és una mena d'imitació que produeix la mateixa idea de l'original com a *efecte* i conseqüència de la imitació. És a dir, els efectes naturalitzadors dels gèneres heterosexualitzats es produeixen per mitjà d'estratègies imitatives; el que imiten és un ideal fantasmàtic de la identitat heterosexual, un ideal produït com a efecte de la imitació. En aquest sentit, la “realitat” de la identitat heterosexual és constituïda performativament mitjançant una imitació que es planteja com a origen i base de totes les imitacions. És a dir, l'heterosexualitat està sempre imitant i aproximant-se a la seva pròpia idealització fantasmàtica d'ella mateixa, *i no ho aconsegueix mai*. Precisament perquè està destinat a fracassar, i malgrat tot s'esforça per reeixir, el projecte de la identitat heterosexual és empès a una repetició inacabable d'ella mateixa. En efecte, en els seus esforços per naturalitzar-se com a original, l'heterosexualitat s'ha d'entendre com una repetició compulsiva i obligatòria que només és capaç de produir l'*efecte* de la seva pròpia originalitat; és a dir, les identitats heterosexuals obligatòries, els fantasmes ontològicament consolidats d'“home” i “dona”, són efectes produïts teatralment que apareixen com a fonaments, orígens, la mesura normativa d'allò real.